

høitærede Minister saa ganske Ret i, at det under alle Omstændigheder er lettere at lodse Dampskibe end Seilskibe (Marineministeren: Jeg sagde ogsaa kun: Under almindelige Forhold!). Ja, det kommer da an paa, hvad man forstaaer ved almindelige Forhold. Det er ganske vist, at under rolige Forhold er det lettere at lodse et Dampskib end et Seilskib, der skal krydse sig op. Paa den anden Side vil Enhver indrømme, at det er fuldt saa let at lodse et Seilskib, der gaar med Vinden, som et Dampskib. Der er desuden et andet Forhold, som gjør, at det under Modvind er særlig vanskeligt at lodse et Dampskib, idet nemlig Dampskibet saa ofte arbejder sig op mod Vind og Strøm, hvilket ofte stiller Lodsens en høist vanskelig Opgave, navnlig fordi han skal haandtere et saa langt Skib. Jeg tror ogsaa nok, at Meningerne her ere delte, saa at der vel er ligesaa Mange, der mene, at det er fuldt saa vanskeligt at lodse et Dampskib som et Seilskib, som der er Foll af den modsatte Mening. Men i det Hele er det jo ikke Dampskibe, der er Tale om, men Skibe af større Drægtighed; thi ogsaa med Hensyn til Seilskibe ville de Herrer vide, at Drægtigheden ikke stiger i samme Forhold som Dybgaende, men tvertimod i langt større Forhold. Et Skib med et mindre Dybgaende har en vis Drægtighed; men et Skib af større Dybgaende har en forholdsvis mange, mange Gange større Drægtighed; de to Ting staa ikke i samme Forhold til hinanden. Det er altsaa ikke Hensyn til Dampskibene, der maa blive det Bestemmende, men Hensynet til Drægtigheden, baade overfor Dampskibe og overfor Seilskibe. Jeg har derfor heller ikke sagt, og vort Forslag gaar ikke ud paa, at Dampskibe i og for sig skulde betale Mere end Seilskibe; de skulle begge betale efter deres Drægtighed. Jeg har kun anført Dampskibe som Exempel paa den Skibsbygningsmaade, der bliver den almindelige, og som gaar ud paa at føre en saa stor Drægtighed som muligt med et saa lille Dybgaende som muligt. Den ærede Minister mente, at det vilde være vanskeligt at fremstille eller benytte de Tabeller, som behøves efter vort Forslag; men jeg tror dog ikke, at det er saa overdrevent vanskeligt. Der har i Udvalget været fremlagt Forsøg i den Retning, der synes at være overfærdige, saa at det ikke kan anses for uoverkommeligt enten for Lodsjerne eller for Skibsførerne; thi at aflæse Læsternerne af en Liste med dobbelte Rubriker, er dog nogenlunde ligesaa let som at aflæse dem af en Liste med enkelt Rubrik. Saa idealt have vi dog heller ikke tænkt os vort Forslag gennemført, at der skulde beregnes Lods-penge af hver Tons Drægtighed og hver Fods Dybgaende; vi have kun tænkt os ved vort Forslag, at der kunde gjøres et væsentligt Frem-skridt i Retning af at tage Hensyn til Drægtig-heden, og vi fasholde fremdeles Muligheden af, at de Klasser, hvori man skulde inddele Skibene

efter deres Drægtighed, kunne gjøres temmelig store. Den ærede Minister vil heller ikke kunne sige, at der er nogen uoverkommelig Vanskelighed ved at udarbejde og benytte Tabeller, der inddele Skibene efter 50 Tons, saa at der er forskjellig Læst for Skibe paa 50 Tons Drægtighed, 100 Tons, 150 Tons o. s. v.; jeg ser som sagt ikke, at det kan være saa overdrevent vanskeligt at benytte Tabeller paa et saadant Grundlag. Den ærede Minister har rettet en temmelig bestemt Modstand mod det af mig og et andet æret Medlem (G. Peterfen) fremsatte Forslag, men jeg forstaaer slet ikke denne Modstand. Den ærede Minister har Ret, naar han udtaler, at efter vort Forslag, naar det bliver vedtaget, vil man ikke kunne være berettiget til at holde sig til, hvad der nu staaar i Lovforslaget, da Lødbetjenten med vort Forslag aabenbart er at gaa videre i Retning af at tage Hensyn til Drægtigheden. Men hvorvidt Ministeren skulde gaa i Udførelsen af denne Bestemmelse, indeholdes der Intet om, og jeg vil f. Ex. anse en Beregning efter Klasser paa 50 Tons for en meget loyal Udførelse af denne Bestemmelse. Jeg kan ikke se rettere, end at det ikke kan forvolde den ærede Minister nogen videre Vanskelighed, og han vilde vistnok ogsaa, naar Forslaget var vedtaget, kunne finde en fyldestgørende Udførelse deraf. Jeg kan derfor ikke Andet end fremdeles tilraade det ærede Thing at vedtage dette Forslag, som kunde indeholde i sig en Mulighed for Fremskridt i den af os anbefalede Retning.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning for at vise, hvor vanskeligt det i Virkeligheden vil blive at fremstille hensigtsmæssige Læstetabeller efter en Beregning af Dybgaende og Drægtighed, uagtet denne Vanskelighed naturligvis ikke er mit Hovedargument imod denne Beregningsmaade. Men, altsaa for at vise, hvor overdrevent vanskeligt det vil være, skal jeg tage det Exempel, som den ærede Forslagsstiller anførte, nemlig at man blot behøvede at inddele Skibene efter de forskjellige Drægtigheder i Klasser, begyndende med en Klasse af Skibe indtil 50 Tons, derefter fra 50 til 100, saa fra 100 til 150 og saaledes fremdeles med 50 Tons i hver Klasse. Læger man nu blot Hensyn til Skibe paa indtil 1,000 Tons — det er jo endda ikke saa overdrevent meget — maatte de Læster, som Lodsens skulde have med sig, være, istedetfor lad os sige 5 Blade, 20 Gange saa store, altsaa 100 Blade, saa det vilde være en ganske antagelig Forsøgelse af det Apparat, som skulde medføres. Jeg tror heller ikke i disse Forhold paa Hensigtsmæssigheden af de enkelte Tabeller med dobbelte Indgange, spænd jeg ser, at virkelig ogsaa alle Omstændigheder der ere tagne i Betragtning. Der er saa mange Ulemper ved det ærede Med-